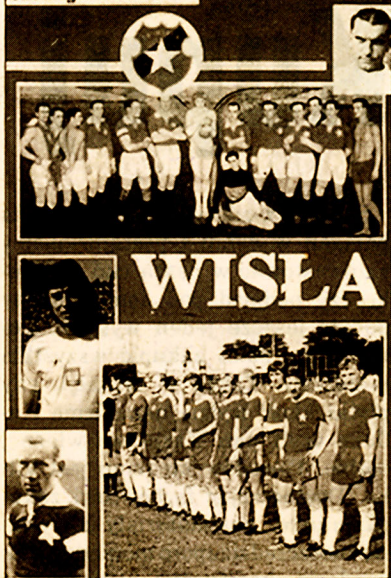

Ziemia Gorzowska

Tygodnik Gorzowskiej Oficyny Wydawniczej

Numer 30 (853) ♦ ROK XVII ♦ Gorzów, 25 lipca 1996 r. ♦ PL ISSN 0208-6999 ♦ 383805 ♦ Cena 1 zł (10.000 zł)

olekcja klubów

Wisła Pany!

W tym roku Towarzystwo Sportowe Wisła Kraków obchodzi 90-lecie swojego istnienia. Nie mógł więc nie zauważyć tego faktu Andrzej Górzowski, współautor i wydawca encyklopedii piłkarskiej FUJI, który uczcił jubileusz wydaniem tomu trzeciego z serii „Kolekcja klubów”, poświęconemu klubowi znanemu też w całym kraju jako „Biała Gwiazda” (z racji symboliki w klubowym herbie).

Pozycja ta (która na dniach ukazała się już na półkach księgarskich) jest kopalnią informacji o 5-krotnym mistrzu Polski i 2-krotnym zdobywcy Pucharu Polski w piłce nożnej, mającemu też na koncie liczne sukcesy w innych dyscyplinach. Jest więc w niej szereg unikalnych statystyk, ciekawostek i zestawień, a także blisko 400 biogramów sportowców, szkoleniowców i działaczy, w tym sylwetki najwybitniejszych futbolistów „Białej Gwiazdy” w całej jej historii (m.in. Balcer, Kohut, Grac, Reymann, bracia Kotlarczykowie, Woźniak, Kawula, Monica, Madejski, Musiał, Nawalka, Kmiecik, Kusto, Kapka, Iwan). Ciekawa jest też historia odwiecznej „świętej wojny” z rówieśniczką — Cracovią, a także fenomen popularności tego klubu w krakowskiej społeczności.

Jak pisze znany publicysta Ryszard Niemiec w rozdziale zatytułowanym „Biała gwiazda bez rumieńców”: „Budzi szacunek przede wszystkim jeden efekt społeczny mimo różnorakich starań, Wisła jako jedyny w Polsce, a może i w całym obozie podległym ZSRR, klub federacji Gwardia, przez cały czas realnego socjalizmu, posiadał wielką, autentyczną bazę sympatyków we wszystkich warstwach. Nie podzielił losu warszawskiej Gwardii, organizmu całkowicie wyalienowanego ze społecznego kontekstu, nie powtórzył losu szczecińskiej Arkonii, Gwardii Zielona Góra, Olimpii Poznań, Waltera Rzeszów i wielu innych milicyjno-esbeckich tworów, na siłę, ale bez powodzenia montowanych w środowiska kibiców sportowych.”

I dalej: „Przez długie lata 1949-1989 nigdy nie stracił na znaczeniu cywilny korpus działaczy, którego liderem był wiślak od pokoleń — profesor AGH, późniejszy rektor tej uczelni Jan Janowski. On, a także grono krakowskich uczonych i artystów nie związanych z partyjnym pasem transmisyjnym na gruncie sportu, dzięki swoim kompetencjom, autorytetowi moralnemu, broniło skutecznie autentyzmu wiślackiego ethosu. To była swoista bariera odpornościowa, która nie pozwoliła przefalancować Wisły na polską mutację Dynama.”

Ilustracją tego może być pamiętny opór piłkarzy Białej Gwiazdy przeciwko politycznemu nakazowi oddania bez walki zwycięstwa dynamowcom z Tbilisi, a także wiele innych — często pikantrych — historyjek opisanych przez autorów książki jubileuszowej Wisły. Jako ciekawostkę podajmy natomiast fakt, że jednym z honorowych prezesów Towarzystwa był znany pisarz Kornel Makuszyński...

Przy tej lekturze nie można się nudzić!

J. Dob.